



**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 22 stycznia 2013 r.

DOLiS/DEC-51/13

dot.: [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 i art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98 poz. 1071 z późn. zm.), art. 5, art. 6, art. 12 pkt 2 i art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) w zw. z art. 159 oraz art. 161 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wniosku Pana D. N., zam. w K., prowadzącego pod tym samym adresem działalność gospodarczą pod nazwą G., o nakazanie N. S.A., z siedzibą w W., udostępnienia danych osobowych osób, które:

- w dniu [...] maja 2011 r. o godz.: 17:03:51 pod pseudonimem „[...]” posługując się numerem IP [...] i
- w dniu [...] maja 2011 r. o godz.: 09:05:14 anonimowo, posługując się numerem IP [...] na portalu [...] zamieściły określone wpisy na temat Pana D. N. i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w zakresie obejmującym ich imiona, nazwiska i adresy zamieszkania,

- 1) odmawiam uwzględnienia wniosku Pana D. N., zam. w K., prowadzącego pod tym samym adresem działalność gospodarczą pod nazwą G., o nakazanie N. S.A., z siedzibą w W., udostępnienia danych osobowych osoby, która w dniu [...] maja 2011 r. o godz.: 17:03:51 pod pseudonimem „[...]” posługując się numerem IP [...], na portalu [...] zamieściła określony wpis na temat Pana D. N. i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w zakresie obejmującym jej imię, nazwisko i adres zamieszkania,**
- 2) w pozostałym zakresie umarzam postępowanie.**

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynął wniosek Pana D. N., zam. w K. (Skarżący), prowadzącego pod tym samym adresem działalność gospodarczą o nazwie G., o nakazanie C. Sp. z o.o., z siedzibą w W., udostępnienia danych osobowych osób, które:

- w dniu [...] maja 2011 r. o godz.: 17:03:51 pod pseudonimem „[...]”, posługując się numerem IP [...],
- w dniu [...] maja 2011 r. o godz.: 09:05:14 anonimowo, posługując się numerem IP [...]

na portalu internetowym [...] zamieściły określone wpisy na temat Skarżącego i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w zakresie obejmującym ich imiona, nazwiska i adresy zamieszkania.

Skarżący uzasadnił swoje żądanie zamiarem zainicjowania przeciwko osobom, których dotyczą wnioskowane informacje postępowania sądowego celem dochodzenia wobec nich roszczeń związanych z zarzucanym im popełnieniem w ww. sposób (na skutek kwestionowanych wpisów) przestępstw stypizowanych w art. 212 i art. 216 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553 z późn. zm.), jak również celem dochodzenia roszczeń w związku z zarzucaną im bezprawną ingerencją w sferę jego dóbr osobistych (art. 23 i 24 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny Dz. U. Nr 16, poz. 93 z późn. zm.).

Skarżący przedstawił tekst kwestionowanych wpisów na jego temat potwierdzając tym samym, że wpisy te przedstawiają go w negatywnym świetle. Z dokumentacji przedstawionej przez Skarżącego wynika ponadto, że kwestionowane wpisy istotnie ukazały się na portalu [...] w podanych wyżej datach i godzinach, sygnowane przez ww. autorów ukrywających swoją tożsamość – w adresowanej do pełnomocnika Skarżącego korespondencji z dnia [...] czerwca 2011 r. G. potwierdził powyższe udostępniając Skarżącemu adresy IP urzędów, przy wykorzystaniu których rzeczony wpis zostały zamieszczone na portalu [...] informując zarazem o ich (kwestionowanych wpisów) usunięciu z tego portalu (kopia korespondencji znajduje się w aktach sprawy). Skarżący przedłożył ponadto kopię swojego wniosku z dnia [...] grudnia 2011 r. skierowanego bezpośrednio pod adresem C. Sp. z o.o., w którym sformułował żądanie udostępnienia mu ww. danych osobowych, a także kopię odmownej odpowiedzi udzielonej mu przez C. Sp. z o.o. pismem z dnia [...] grudnia 2011 r. W treści ww. korespondencji z dnia [...] grudnia 2011 r. Skarżącego poinformowano, że cyt.: „(...) aby udostępnić Panu dane o podmiotach, którym przydzielono adresy IP [...] oraz [...] C. Sp. z o.o. musi uzyskać zwolnienie z tajemnicy telekomunikacyjnej (...)”.

Na skutek podjętych czynności wyjaśniających Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił następujący stan faktyczny przedmiotowej sprawy.

1. C. Sp. z o. o. zmieniła nazwę na C. D. Sp. z o. o. W dniu [...] kwietnia 2012 r. w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego dokonano wpisu zmiany zawartych w ww. rejestrze danych dotyczących C. Sp. z o.o. poprzez wpisanie wskazanej zmiany jej nazwy (kopia odpisu pełnego z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego dotyczącego C. D. Sp. z o.o. [nr KRS [...]] znajduje się w aktach sprawy). W dniu [...] października 2012 r. C. D. Sp. z o.o. została wykreślona z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego.
2. Następcą prawnym C. D. Sp. z o.o. jest N. S.A., z siedzibą w W. (Spółka). Z informacji zwartych w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego dotyczących N. S.A. wynika, że na podstawie uchwały zwyczajnego zgromadzenia akcjonariuszy N. S.A. z dnia [...] czerwca 2012 r. oraz uchwały nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników C. D. Sp. z o.o. z dnia [...] czerwca 2012 r., doszło do połączenia ww. spółek na podstawie art. 492 § 1 pkt 1 w zw. z art. 515 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych (Dz. U. Nr 94, poz. 1037 z późn. zm.), zwanej dalej Ksh. Stosownie do brzmienia art. 492 § 1 pkt 1 Ksh, połączenie spółek może być dokonane przez przeniesienie całego majątku spółki (przejmowanej) na inną spółkę (przejmującą) za udziały lub akcje, które spółka przejmująca wydaje wspólnikom spółki przejmowanej (łączenie się przez przejęcie). Zgodnie z art. 493 § 1 Ksh, spółka przejmowana albo spółki łączące się przez zawiązanie nowej spółki zostają rozwiązane, bez przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego, w dniu wykreślenia z rejestru. Połączenie następuje z dniem

wpisania połączenia do rejestru właściwego według siedziby, odpowiednio spółki przejmującej albo spółki nowo zawiązanej (dzień połączenia). Wpis ten wywołuje skutek wykreślenia spółki przejmowanej albo spółek łączących się przez zawiązanie nowej spółki, z uwzględnieniem art. 507 (art. 493 § 2 Ksh). Spółka przejmująca albo spółka nowo zawiązana wstępuje z dniem połączenia we wszystkie prawa i obowiązki spółki przejmowanej albo spółek łączących się przez zawiązanie nowej spółki (art. 494 § 1 Ksh). Na spółkę przejmującą albo spółkę nowo zawiązaną przechodzą z dniem połączenia w szczególności zezwolenia, koncesje oraz ulgi, które zostały przyznane spółce przejmowanej albo którejkolwiek ze spółek łączących się przez zawiązanie nowej spółki, chyba że ustawa lub decyzja o udzieleniu zezwolenia, koncesji lub ulgi stanowi inaczej (art. 494 § 2 Ksh).

3. Przedmiotem działalności N. S.A. jest w szczególności świadczenie usług telekomunikacyjnych (Dział 3 Rubryka 1 rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego dotyczącego N. S.A.).
4. C. D. Sp. z o.o. (poprzednio C. Sp. z o. o.) była operatorem telekomunikacyjnym, który w ramach świadczonych usług przydzielał swoim abonentom adresację IP. Adresy IP [...] i [...] zostały przez C. D. Sp. z o.o. przydzielone jej abonentom do użytkowania, na podstawie zawartych z nimi umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych (pisma C. D. Sp. z o.o.: z dnia [...] maja 2012 r., kopia odpisu z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego dotyczącego C. D. Sp. z o.o.).
5. C. D. Sp. z o.o. (poprzednio C. Sp. z o. o.) przetwarzała wnioskowane przez Skarżącego dane osobowe jej abonenta, który w dniu [...] maja 2011 r. o godz.: 17:03:51 pod pseudonimem „[...]”, posługując się numerem IP [...], na portalu [...] zamieścił określony wpis na temat Pana D. N. i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej (w zakresie obejmującym jego imię, nazwisko i adres zamieszkania) w zbiorze abonentów – jako osoby, na rzecz której świadczyła usługę telefoniczną i usługę dostępu do sieci Internet. Wskazany abonent C. D. Sp. z o.o. jest osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą (pismo C. D. Sp. z o.o. z dnia [...] sierpnia 2012 r.).
6. C. D. Sp. z o.o. przetwarzała informacje identyfikujące jej byłego abonenta, na rzecz którego świadczyła usługę dostępu do sieci Internet, który w dniu [...] maja 2011 r. o godz.: 09:05:14 anonimowo, posługując się numerem IP [...], na portalu [...] zamieścił określony wpis na temat Pana D. N. i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej. Wskazany był abonent C. D. Sp. z o.o. jest przedsiębiorcą funkcjonującym w formie spółki komandytowo-akcyjnej (pisma C. D. Sp. z o.o. z dnia [...] sierpnia 2012 r. i z dnia [...] września 2012 r.).

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

W pierwszej kolejności podkreślić należy, iż – jak ustalono w niniejszej sprawie - żądane przez Skarżącego od N. S.A. (jako następcy prawnego C. D. Sp. z o.o. [poprzednio C. Sp. z o.o.]) informacje na temat abonenta, który w dniu [...] maja 2011 r. o godz.: 09:05:14 anonimowo, posługując się numerem IP [...], na portalu [...] zamieścił określony wpis na temat Skarżącego i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, nie stanowią danych osobowych. Odnoszą się one bowiem do przedsiębiorcy funkcjonującego w formie spółki komandytowo-akcyjnej (abonent, któremu w dniu [...] maja 2011 r. o godz.: 09:05:14 został przydzielony adres IP [...] to spółka komandytowo-akcyjna).

Ustawa o ochronie danych osobowych definiuje dane osobowe jako wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej (art. 6 ust. 1). Osobą

możliwą do zidentyfikowania jest przy tym osoba, której tożsamość można określić bezpośrednio lub pośrednio, w szczególności przez powołanie się na numer identyfikacyjny albo jeden lub kilka specyficznych czynników określających jej cechy fizyczne, fizjologiczne, umysłowe, ekonomiczne, kulturowe lub społeczne (art. 6 ust. 2 ustawy). Informacji nie uważa się za umożliwiającą określenie tożsamości osoby, jeżeli wymagałoby to nadmiernych kosztów, czasu lub działań. Jak podkreśla się w literaturze przedmiotu cyt.: „(...) zastrzeżenie, iż informacje powinny *dotyczyć osoby fizycznej* ma to znaczenie, że poza polem zainteresowania sytuuje zbiory informacji (...) dotyczących podmiotów innych niż osoby fizyczne, a więc wszelkich jednostek organizacyjnych, niezależnie od tego, czy posiadają one osobowość prawną (w tym klubów, stowarzyszeń, grup nieformalnych) (...)” (J. Barta, P. Fajgielski, R. Markiewicz „Ochrona danych osobowych. Komentarz” wydanie III Zakamycze 2004, str. 372 i nast.). Niewątpliwym jest zatem, że informacje identyfikujące spółkę komandytowo-akcyjną nie stanowią danych osobowych. Postępowanie w przedmiotowej sprawie, w zakresie wyznaczonym wnioskiem Skarżącego o nakazanie Spółce udostępnienia danych osoby (podmiotu), która w dniu [...] maja 2011 r. o godz.: 09:05:14 anonimowo, posługując się numerem IP [...] na portalu internetowym [...] zamieściła określony wpis na temat Skarżącego i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, podlega zatem obligatoryjnemu umorzeniu na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), zwanej dalej Kpa – jako bezprzedmiotowe. Zgodnie z ww. przepisem, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania. Brzmienie powołanej regulacji nie pozostawia wątpliwości, iż w razie stwierdzenia bezprzedmiotowości postępowania organ prowadzący to postępowanie obligatoryjnie je umarza. Jednocześnie w literaturze przedmiotu wskazuje się, że bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi art. 105 § 1 Kpa oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty (B. Adamiak, J. Borkowski „Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz” 7 wydanie Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2005 r., str. 485).

Postępowanie administracyjne prowadzone przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych służy kontroli zgodności przetwarzania danych z przepisami o ochronie danych osobowych i jest ukierunkowane na wydanie decyzji administracyjnej na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych. Jak wynika z brzmienia powołanego przepisu, w przypadku naruszenia przepisów ustawy o ochronie danych osobowych, Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności usunięcie uchybień (pkt 1), uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych (pkt 2), zastosowanie dodatkowych środków zabezpieczających zgromadzone dane osobowe (pkt 3), wstrzymanie przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego (pkt 4), zabezpieczenie danych lub przekazanie ich innym podmiotom (pkt 5), usunięcie danych osobowych (pkt 6). Wobec ustalenia, że interesujące Skarżącego informacje pozostające w dyspozycji Spółki, a dotyczące abonenta, który w dniu [...] maja 2011 r. o godz.: 09:05:14 anonimowo, posługując się numerem IP [...], na portalu [...] zamieścił określony wpis na temat Skarżącego i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, nie stanowią danych osobowych, postępowanie służące weryfikacji legalności realizowanego przez Spółkę procesu przetwarzania danych osobowych jest oczywiście bezprzedmiotowe.

Z kolei wniosek Skarżącego w pozostałym jego zakresie, jakkolwiek dotyczy danych osobowych (dotyczy on nakazania N. S.A. – jako następcy prawnemu C. D. Sp. z o.o. [poprzednio C.

Sp. z o.o.] - udostępnienia informacji o osobie, która w dniu [...] maja 2011 r. o godz.: 17:03:51 pod pseudonimem „[...]”, posługując się numerem IP [...], na portalu internetowym [...] zamieściła określony wpis na temat Skarżącego i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w zakresie obejmującym jej imię, nazwisko i adres zamieszkania, przy czym ustalono, że są to informacje o abonencie usług telekomunikacyjnych będącym osobą fizyczną), nie zasługuje na uwzględnienie.

Zasadniczym warunkiem dopuszczalności każdej czynności mieszczącej się w pojęciu przetwarzania danych osobowych (art. 7 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych), w tym także ich udostępnienia, czy pozyskania jest spełnienie którejkolwiek z przesłanek określonych w art. 23 ust. 1 ustawy. Powołany przepis zezwala na przetwarzanie danych wtedy, gdy osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych (pkt 1), jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (pkt 2), jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą (pkt 3), jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego (pkt 4), jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą (pkt 5).

Decydującą z punktu widzenia rozpatrzenia przedmiotowej sprawy w omawianym jej zakresie jest okoliczność, iż wnioskowane przez Skarżącego dane osobowe stanowią tajemnicę telekomunikacyjną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800 z późn. zm.). Wnioskowane dane odnoszą się bowiem do abonenta usług telekomunikacyjnych, który w dniu [...] maja 2011 r. o godz.: 17:03:51 pod pseudonimem „[...]”, posługując się numerem IP [...], na portalu [...] zamieścił określony wpis na temat Pana D. N. i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w zbiorze abonentów. Jednocześnie przedmiotem działalności Spółki jest w szczególności świadczenie usług telekomunikacyjnych.

W art. 159 ust. 1 Prawa telekomunikacyjnego statutowana jest tajemnica komunikowania się w sieciach telekomunikacyjnych, zwana „*tajemnicą telekomunikacyjną*”, obejmująca swoim zakresem m. in. dane dotyczące użytkownika (pkt 1). Stosownie do brzmienia art. 159 ust. 2 Prawa telekomunikacyjnego zakazane jest zapoznawanie się, utrwalanie, przechowywanie, przekazywanie lub inne wykorzystywanie treści lub danych objętych tajemnicą telekomunikacyjną przez osoby inne niż nadawca i odbiorca komunikatu, chyba że: będzie to przedmiotem usługi lub będzie to niezbędne do jej wykonania (pkt 1), nastąpi za zgodą nadawcy lub odbiorcy, których dane te dotyczą (pkt 2), dokonanie tych czynności jest niezbędne w celu rejestrowania komunikatów i związanych z nimi danych transmisyjnych, stosowanego w zgodnej z prawem praktyce handlowej dla celów zapewnienia dowodów transakcji handlowej lub celów łączności w działalności handlowej (pkt 3), będzie to konieczne z innych powodów przewidzianych ustawą lub przepisami odrębnymi (pkt 4). W myśl art. 159 ust. 3 Prawa telekomunikacyjnego, z wyjątkiem przypadków określonych ustawą, ujawnianie lub przetwarzanie treści albo danych objętych tajemnicą telekomunikacyjną narusza obowiązek zachowania tajemnicy telekomunikacyjnej. Zgodnie z art. 161 ust. 1 Prawa telekomunikacyjnego z zastrzeżeniem ust. 2, treści lub dane objęte tajemnicą telekomunikacyjną mogą być zbierane, utrwalane, przechowywane, opracowywane, zmieniane, usuwane lub udostępniane tylko wówczas, gdy czynności te, zwane dalej „*przetwarzaniem*”, dotyczą usługi świadczonej użytkownikowi albo są niezbędne do jej wykonania. Przetwarzanie w innych celach jest dopuszczalne jedynie na podstawie przepisów ustawowych. Art. 160 ust. 1 Prawa telekomunikacyjnego obowiązuje do zachowania tajemnicy telekomunikacyjnej podmiot uczestniczący w wykonywaniu działalności telekomunikacyjnej w sieciach publicznych oraz podmioty z nim współpracujące. Na tle wskazanego

przepisu bez wątplenia jako zobowiązanego do zachowania omawianej tajemnicy wskazać należy dostawcę usługi telekomunikacyjnej w sieciach publicznych (w niniejszej sprawie status taki ma Spółka).

Art. 159 ust. 2 pkt 4 i ust. 3 oraz art. 161 ust. 1 zd. 2 Prawa telekomunikacyjnego odwołują się do innych niż Prawo telekomunikacyjne ustaw i przepisów odrębnych, przyznających wprost podmiotom nieuczestniczącym w prowadzeniu działalności telekomunikacyjnej prawo do przetwarzania ściśle określonych kategorii informacji – wymienionych w art. 159 ust. 1 Prawa telekomunikacyjnego, pozyskiwanych od podmiotów prowadzących tego rodzaju działalność (działalność telekomunikacyjną). Zezwolenie to dotyczy wyłącznie sytuacji, gdy przetwarzanie wskazanych kategorii informacji (informacji stanowiących tajemnicę telekomunikacyjną) jest niezbędne dla realizacji ściśle określonych odrębnymi przepisami zadań. Tytułem przykładu wymienić można art. 20c ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2011 r. Nr 287, poz. 1687 z późn. zm.) stanowiący wprost, iż w celu zapobiegania lub wykrywania przestępstw Policja może mieć udostępniane dane, o których mowa w art. 180c i 180d ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800 z późn. zm.), zwane dalej „danymi telekomunikacyjnymi”, oraz może je przetwarzać (ust. 1) a jednocześnie obligujący podmiot prowadzący działalność telekomunikacyjną do nieodpłatnego udostępnienia Policji tych danych (ust. 2). Podobnie art. 10b ust. 1 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2011 r. Nr 116, poz. 675 z późn. zm.), wyraźnie i jednoznacznie dopuszcza przetwarzanie przez Straż Graniczną danych objętych tajemnicą telekomunikacyjną – jednak wyłącznie w celu zapobiegania lub wykrywania przestępstw. Znamiennym jest przy tym, że wspomniane przepisy ustanawiają zarazem ściśle określone procedury pozyskiwania rzeczonych danych od podmiotów prowadzących działalność telekomunikacyjną.

Tymczasem art. 23 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych odnosi się generalnie do każdego administratora danych (a nie tylko do podmiotu mającego dostęp do tajemnicy telekomunikacyjnej) i do wszelkich danych osobowych innych niż wymienione w art. 27 ust. 1 ustawy (a nie do informacji stanowiących tajemnicę telekomunikacyjną), zezwalając na ich przetwarzanie (w tym udostępnienie/ pozyskanie) w enumeratywnie wymienionych sytuacjach.

Mając na uwadze powyższe uznać należy, że powołane przepisy art. 159 ust. 2 pkt 4 i ust. 3 oraz art. 161 ust. 1 Prawa telekomunikacyjnego przewidują dalej idącą ochronę danych osobowych, o których mowa w art. 159 ust. 1 Prawa telekomunikacyjnego, niż art. 23 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych – zezwalając na ich udostępnianie podmiotowi nieuczestniczącemu w działalności telekomunikacyjnej/ pozyskanie przez podmiot nieuczestniczący w takiej działalności, pod warunkiem istnienia wyraźnego ustawowego upoważnienia w tym zakresie i wyłącznie wówczas, gdy jest to konieczne dla realizacji celów ściśle określonych obowiązującymi przepisami. W takiej natomiast sytuacji, zgodnie z regułą wyrażoną w art. 5 ustawy o ochronie danych osobowych, zastosowanie znajdują przepisy przewidujące dalej idącą ochronę danych osobowych. Stosownie bowiem do brzmienia powołanego art. 5 ustawy o ochronie danych osobowych, jeżeli przepisy innych ustaw, które odnoszą się do przetwarzania danych, przewidują dalej idącą ich ochronę, niż wynika to z niniejszej ustawy, stosuje się przepisy tych ustaw.

Przepisy art. 159 ust. 2 pkt 4 i ust. 3 oraz art. 161 ust. 1 Prawa telekomunikacyjnego – odnoszące się wyłącznie do tych informacji, które zostały wymienione w art. 159 ust. 1 Prawa telekomunikacyjnego – należy ponadto uznać za szczególne (lex specialis) w stosunku do ogólnej normy z art. 23 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych (lex generalis). Wykluczają one zatem stosowanie art. 23 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych na zasadzie lex specialis derogat legi generali.

Z przyczyn opisanych powyżej, skierowany pod adresem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosek Skarżącego o nakazanie Spółce udostępnienia danych osobowych osoby, która w dniu [...] maja 2011 r. o godz.: 17:03:51 pod pseudonimem „[...]”, posługując się numerem IP [...], na portalu internetowym [...] zamieściła określony wpis na temat Skarżącego i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w zakresie obejmującym jej imię, nazwisko i adres zamieszkania, nie może zostać uwzględniony.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), strona niezadowolona z niniejszej decyzji, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, może zwrócić się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.